

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 16Co/483/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814203562  
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6814203562.1

## Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného URBÁNI & Partners, s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, proti žalovanému B. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. A. XXXX/X, XXX XX E., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, IČO: 42 326 923, právne zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, o zaplatenie 337,85 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 7C/56/2014-87 zo dňa 05. 03. 2015, takto

### rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 15,18 € pozostávajúce z trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, p o t v r d z u j e ;

vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 131,85 € s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 131,85 € od 30. 11. 2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku titulom plnenia zo zmluvy o pripojení uzavretej v zmysle § 43 zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaný nezaplatil nedoplatky na hovornom a mesačných poplatkoch za poskytovanie elektronických komunikačných služieb poskytnutých mu žalobcom spolu vo výške 131,85 €, teda nesplnil si svoj zmluvný záväzok, v dôsledku čoho bol nárok žalobcu v tomto rozsahu dôvodným. Vo zvyšku žalobu okresný súd zamietol (vo výške 206 €) vzhľadom na nepreukázanie zákonných predpokladov vzniku škody, aplikujúc ust. § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O. s. p., nakoľko žalobca a žalovaný mali úspech vo veci len čiastočný a ich neúspech nespočíval len v nepatnej časti. Nestotožnil sa s argumentáciou vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, že tento vstúpil do konania len v časti uplatneného nároku na náhradu škody a v prípade, že súd žalobu v tejto časti zamietne, má plný úspech vo veci. Vedľajší účastník, aj keď koná iba sám za seba, má rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník, popri ktorom v konaní vystupuje. Vedľajší účastník na strane žalovaného sa preto môže konania zúčastniť len ako celku a nemôže si vybrať, v akej časti žalovanej pohľadávky s príslušenstvom do konania vstupuje. Následne okresný súd po započítaní úspechu žalobcu do úspechu žalovaného (60,97 % - 39,03 % = 21,94 %), čiastočne úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal pomernú náhradu

trov konania spolu vo výške 15,18 € pozostávajúcu z pomernej časti trov právneho zastúpenia vyčíslenej v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom a účinnom znení (ďalej v texte len „vyhláška“), a to za 2 úkony právnej služby - 1. prevzatie a príprava zastúpenia a 2. písomné podanie na súd vo veci samej - vyjadrenie k žalobe, každý á 26,56 € + 2 x režijný paušál á 8,04 € = 69,20 € x 21,94 % . Povinnosť zaplatiť náhradu trov konania na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného súd uložil žalobcovi v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p..

Proti výroku, ktorým súd priznal trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného podal odvolanie v 15 dňovej zákonnej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá O. s. p.) odvolanie žalobca. Priznanie tohto nároku považuje za neodôvodnené a nezákonné v rozpore so zákonnými ustanoveniami. Uviedol, že vzhľadom na novelu Občianskeho súdneho poriadku od 01. 01. 2015, v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej nemôže vedľajší účastník vstúpiť do konania proti vôli toho popri kom chce v konaní vystupovať, považuje žalobca priznaný nárok titulom trov právneho zastúpenia vo výške 15,18 € za nezákonný. Súčasťou oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka musí byť od 01. 01. 2015 aj súhlas účastníka popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie neprihliadne. Z hľadiska absencie intertemporálnych ustanovení k predmetným zákonným zmenám sa domnieva, že vstup vedľajšieho účastníka bez súhlasu niektorého z účastníkov konania nie je možný, resp. je protizákonný, nakoľko civilná procesnoprávna teória hovorí, že platí základné pravidlo, podľa ktorého, ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Vedľajší účastník neoprávnene vstúpil na stranu žalovaného, keďže nedisponoval žiadnym písomným súhlasom. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. odvolaním napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o povinnosti žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil. V odvolaní nenapadnutej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania bol nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, a to zmluvy o pripojení. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázku, či Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA (resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa), je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a v prípade kladnej odpovede na prvé dve otázky, či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania, resp. trov právneho zastúpenia.

Z ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p. v znení účinnom do 31.12.2014 vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p. v znení účinnom do 31. 12. 2014, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 O. s. p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 O. s. p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodíť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre

pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O. s. p. v znení účinnom do 31. 12. 2014).

Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať "právny záujem na jeho výsledku", pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. v znení účinnom do 31. 12. 2014. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. v znení účinnom do 31. 12. 2014 výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver, a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Navyše ani samotný Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním.

Podľa článku 29 Ústavy SR sa totiž právo združovať sa zaručuje každému a výkon tohto práva je možné obmedziť len v prípadoch ustanovených zákonom, ak je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné pre bezpečnosť štátu, na ochranu verejného poriadku, predchádzanie trestným činom alebo na ochranu práv a slobôd iných. Preto sa v občianskych združeniach (v výnimkou platiacou pre odborové organizácie podľa § 2 ods. 4 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov) môžu združovať akékoľvek subjekty práva, a to bez ohľadu na skutočnosť, či sú odborne spôsobilé vykonávať všetky činnosti, ktoré to ktoré občianske združenie vykonáva. Preto napríklad občianske združenie, ktorého účelom je ochrana práv spotrebiteľa, môže byť tvorené napríklad výlučne len laikmi z oblasti práva a svoju činnosť v rámci súdnych konaní nutne realizovať (ak chce ochranu spotrebiteľa v súdnom konaní efektívne zabezpečiť) prostredníctvom tretích splnomocnených osôb, napríklad prostredníctvom advokáta. A rovnako môže byť takéto združenie tvorené odborníkmi z oblastí ochrany spotrebiteľa pôsobiacimi napríklad v oblasti potravinárstva, skúšobníctva kvality výrobkov a pod., ktorá skutočnosť by rovnako neznamena, že uvedené osoby dokážu spotrebiteľovi poskytnúť kvalifikovanú pomoc aj v súdnom konaní bez pomoci právne kvalifikovanej osoby. Zo samotnej skutočnosti, že vedľajší účastník je podľa znenia svojich stanov založený za účelom ochrany spotrebiteľa, teda nemožno (tak ako to urobil navrhovateľ) ešte vyvodiť, že vedľajší účastník je sám o sebe spôsobilý kvalifikovanú pomoc spotrebiteľovi v rámci súdneho konania poskytnúť. Uvedené platí tým skôr, že v konaní nebolo preukázané, že by členmi vedľajšieho účastníka boli osoby, ktoré majú právnické vzdelanie.

V prejednávanej príhode došlo k čiastočnému zamietnutiu žaloby žalobcu preto, že nárok uplatňovaný žalobcom - nárok na náhradu škody nebol dôvodný, ak v konaní neboli preukázané zákonné predpoklady vzniku tejto škody (viď odôvodnenie napadnutého rozhodnutia na str. 6 až 8), pričom k uplatneniu tohto nároku na náhradu škody došlo zo strany žalobcu po tom, ako sú mu zamietané žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že predmetné dojednanie o zmluvnej pokute bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť a vzhľadom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 91/2011 je daná povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút.

Z dôvodov napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 131,85 € s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Po započítaní úspechu žalobcu do úspechu žalovaného ((60,97 % - 39,03 % = 21,94 %), okresný súd čiastočne úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného správne priznal pomernú náhradu trov konania aplikujúc ust. § 142 ods. 2 O. s. p., teda okresný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval vecne správne.

Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanovení zákon.

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej osobe aj právnickej osobe, štátnemu orgánu, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania. V tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti s riešením otázky svojho právneho zastúpenia v rámci zákonom upravených možností, t. j. nemôže byť vopred vylúčený z voľby možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta. Trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne, nakoľko boli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (viď nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03), ak po dôvodnej argumentácii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného pôsobil tento vstup tak, že okresný súd žalobu čiastočne zamietol.

Konanie vo veci vyvolal práve žalobca, pričom vstup vedľajšieho účastníka do konania a oprávnenie na tento vstup mu vyplýva priamo z Občianskeho súdneho poriadku, a to z ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ako vedľajší účastník sa môže popri žalobcovi alebo žalovanom zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Osobitným predpisom mal zákonodarca na mysli najmä zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Úprava má za cieľ umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia a súvisí aj s transpozíciou rôznych smerníc určených na ochranu spotrebiteľa, osôb, vo vzťahu ku ktorým bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a pod.. Cieľom navrhovanej úpravy je rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov - ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu - vstupovať do konania ako vedľajší účastníci. V praxi ide hlavne o Združenie na ochranu spotrebiteľov. V danom prípade nešlo o paušálny vstup do konania, nakoľko ako bolo vyššie uvedené, k čiastočnému zamietnutiu návrhu došlo práve v dôsledku kvalifikovane poskytnutej obrany žalovanému vedľajším účastníkom. Odvolací súd, teda, opätovne zdôrazňuje, že trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne, nakoľko boli v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania, ak tento už v písomnom vyjadrení zo dňa 19. 11. 2014, ktoré bolo Okresnému súdu Revúca doručené dňa 20. 11. 2014 poukázal na neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľskej zmluve, keď výslovne konštatoval, že v prípade nároku žalobcu ide o paušalizovanú náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu, ktorú už judikatúra zakázala (rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co 91/2011), lebo opäť by nijakým spôsobom nebolo zohľadnené, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje záväzky porušil a škoda by predstavovala stále tú istú sumu. Výslovne poukázal aj na to, že pokiaľ sa žalobca snaží presadiť, že sumu 206 € požaduje ako náhradu škody, v skutočnosti ju požaduje ako zmluvnú pokutu, len ju modifikuje na rozdiel medzi trhovou a akciovou cenou telekomunikačného zariadenia - mobilného telefónu. Už v tomto písomnom vyjadrení navrhol, aby súd po vykonanom dokazovaní vo veci žalobu zamietol v časti, v ktorej žalobca uplatňuje zaplatenie náhrady škody vo výške 206 €, pričom ohľadne nároku na náhradu škody vzniesol i námietku premlčania. K uvedenému argumentu odvolací súd na záver dodáva, že k neúčelnému vzniku trov konania dochádza samotným podaním návrhu v prípade, ak bol následne zamietnutý, a teda, išlo o žalobu čiastočne nedôvodnú.

Ak žalobca v odvolaní namietal to, že vedľajší účastník si nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z novely Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 353/2014 Z. z., odvolací súd k uvedenému uvádza nasledovné:

Účelom postavenia vedľajšieho účastníka ako právnickej osoby založenej na ochranu práv spotrebiteľa, ktorý vstupuje do konania podľa § 93 ods. 2 O. s. p. účinného od 15. 10. 2008 je v zmysle dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu rozšíriť ochranu práv aj na práva spotrebiteľov, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem a teda umožniť právnickým osobám založeným na tento účel chrániť práva spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní v procesnom postavení vedľajších účastníkov. V prejednávanej veci musí súd brať na zreteľ, že existujú dva typy vedľajšieho účastníctva a v prípade, ak

zo zákona vstúpila do určitého konania právnická osoba, činnosť ktorej je zameraná na ochranu práv spotrebiteľa, potom na vstup alebo zotrvanie v konaní, príp. na možnosť uskutočňovať právne úkony v takomto konaní, tomuto typu vedľajšieho účastníka nemožno klásť žiadne ďalšie podmienky okrem tých, ktoré sú stanovené v § 93 ods. 4, druhá a tretia veta O. s. p. Iba uvedený výklad totiž dôsledne zodpovedá tomu, že všeobecné súdy sú povinné vykladať a používať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno obmedziť základné práva na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov. Pokiaľ je potom účelom ustanovenia § 93 ods. 2, v spojení s § 93 ods. 4 O. s. p. zvýšiť ochranu určitých subjektov prostredníctvom právnických osôb, ktorých predmetom činnosti je práve ochrana záujmov týchto subjektov, nemožno mať pochybnosti o tom, že je v súlade s uvedeným účelom právnej úpravy, uvedeným právnickým osobám zabezpečiť účinné právne prostriedky ochrany, ktoré by mohli v prospech chránených subjektov využiť.

Novela Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 353/2014 Z. z. s účinnosťou od 01. 01. 2015 neobsahuje ustanovenia prechodného charakteru, preto novelizované znenie §-u 93 ods. 2 a 3 O. s. p. je možné aplikovať na právne vzťahy odo dňa účinnosti tohto zákona, teda od 01. 01. 2015. Oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania bolo doručené okresnému súdu pred 01. 01. 2015. Uvedený právny záver nespochybňuje ani dôvodová správa k zák. č. 353/2014 Z. z. ak konštatuje, že odstraňuje interpretačné problémy praxe súdov, ak z uvedeného v žiadnom prípade nevyplýva, že by uvedená novela zák. č. 353/2014 Z. z. mala byť aplikovaná i na právne vzťahy už vzniknuté pred jeho účinnosťou. Podmienky na vstup vedľajšieho účastníka do konania zavedené právnou úpravou účinnou od 01. 01. 2015 nemožno aplikovať na tie prípady, kedy vedľajší účastník do konania vstúpil ešte za účinnosti starej právnej úpravy, ktorá takéto podmienky pre vznik vedľajšieho účastníctva nezakotvovala, pretože by sa tak podľa novej právnej úpravy posudzoval vznik právnych vzťahov a nadobudnutých práv (ktoré vedľajšiemu účastníkovi jeho vstupom do konania vznikli), ku ktorému došlo pred jej prijatím.

Okresný súd sa správne pri rozhodovaní o náhrade trov konania zamerá len na argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považované za rozhodujúce, pretože všeobecný súd - prvostupňový súd, nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, vrátane rozhodnutia o náhrade trov konania.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd nepovažuje odvolanie navrhovateľa za dôvodné a napadnuté rozhodnutie okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného považoval v celom rozsahu za vecne správne, preto ho v zmysle ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v odvolacom konaní. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov konania. Úspešný bol žalovaný a vedľajší účastník na strane žalovaného, ktorí si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili v zmysle ust. § 151 ods. 1, veta prvá O. s. p. a tieto im zo spisu nevyplývajú. Odvolací súd im preto náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.